

[Boeck-Hansen.]

sige, at Restaurationen skulde staa paa Højde med Restaurationsforholdene til daglig paa Store Bælts-Overfarten. Saa tror jeg ikke, man kan sige, at man lukker Munden for højt op.

Jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at der er nedsat et Udvalg, der bl. a. arbejder med Spørgsmaalet om at flytte Overfartsstationerne ud til Halskov og Knudshoved. Det kunde man maaske gøre, og hvis det viste sig at være rigtigt, skulde man maaske gøre det; men foreløbig kunde man vel nøjes med at have nogle Færgelejer derude, som i paakommende Tilfælde kunde benyttes. Det vilde ogsaa være betydeligt billigere end at flytte Stationerne helt og holdent, og det vil være i Lighed med, hvad man egentlig har i Øjeblikket, hvor man har nogle Moler, hvor Skibe kan lægge til under vanskelige Forhold. Men det mener den højtærede Minister maaske ikke, idet jeg jo hørte, at Isbaadene skulde staa til Raadighed ved saadanne Lejligheder, naar man lagde til ved Knudshoved. Jeg havde tænkt mig, det skulde være saadan, at de skulde staa til Raadighed, naar man ikke lagde til ved Knudshoved, men hvor man kom omtrent derhen. Men det er maaske mig, der har misforstaaet det, jeg ser, at den højtærede Minister nikker venligt med sit elskværdige Smil paa Ansigtet. Jeg kan ikke se andet, end at man vistnok maatte kunne gøre noget saadant, at man supplerede Færgelejerne ved at have nogle, der kunde anvendes under vanskelige Forhold. Hertil kommer jo, at saadant Arbejde kunde udføres som Nødhjælpsarbejde. Det er f. Eks. ikke sikkert, at Dæmningen paa Rømhøster saa meget, at der ikke kunde standes lidt der, saa man, hvis det var nødvendigt, kunde gennemføre det andet Arbejde.

Nu tror jeg, jeg har udtømt de Spørgsmaal, jeg havde at stille til den højtærede Minister. Jeg er overbevist om, at man kunde give mange Eksempler paa, og der er sikkert mange i denne Sal, der har mange Eksempler at fremføre paa, at det til Trods for alt ikke er gaaet saa godt, som man kunde ønske det. Jeg skal afstaa fra i hvert Fald i Øjeblikket at komme med saadanne Eksempler, men bede den højtærede Minister ogsaa besvare de Spørgsmaal, jeg nu har stillet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Axel Sørensen): Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg er blevet opmærksom paa, at jeg i mine Bemærkninger før udtalte, at det var lyk-

kedes at overføre 30 000 t Post daglig med Flyvemaskine. For at undgaa, at den Opfattelse skulde blive almindelig, at jeg overhovedet ikke har Begreb om det, jeg har talt om, vil jeg gerne have Lejlighed til at rette denne Fortalelse til 30 000 kg.

Bollerup Madsen: Den højtærede Minister har givet en udførlig Redegørelse for hele Situationen, og der kan ikke blive noget for mig at føje hertil. Jeg kan dog ikke lade være at udtale min Beundring over den noget usædvanlige Nøjsomhed, som prægede den ærede Forespørger i Dag. Den ærede Forespørger har holdt en særdeles hyggelig Tale, som aabenbarede en saare fortjenstfuld Interesse for hele Trafikken i Danmark. Men store Problemer satte det jo ikke under Debat. Jeg tror ikke, at man overhovedet kan forberede sig saadan, at der ingen Forstyrrelser kommer i Trafikken i en Isvinter som den, vi nu har gaaet igennem. Naar jeg siger, den ærede Forespørger ikke rejste større Problemer, saa tænker jeg paa, at det eneste store Problem i denne Sag, det eneste, der virkelig kunde hjælpe og batte, er faktisk Storebæltsbroen, men denne henviste den ærede Forespørger til en fjern Fremtid. Jeg vil heller ikke rejse det som et Spørgsmaal, der trænger sig paa til Løsning i Øjeblikket, men derimod synes jeg nok, at Spørgsmaalet trænger sig paa til Diskussion, for faktisk er det den eneste effektive Løsning af Problemet en uhindret Trafik over Store Bælt i en Situation som denne.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fremsatte dog i hvert Fald een genial Tanke i sin Tale. Han takkede Publikum for udvist Taalmodighed og trøstede dem saa med, at de egentlig burde have en Isskat ekstra, en særlig Isskat for at komme over Store Bælt under Situationer, hvor de i Forvejen led alle mulige Kvaler. Jeg synes, at hvis den ærede Forespørger virkelig vil fastholde, at de eneste, der har Krav paa Tak i denne Situation, er Publikum for udvist Taalmodighed og Nøjsomhed, saa bør man ikke straffe dem med en særlig Isskat.

Jeg kan godt forstaa, at den ærede Forespørger nærer gammel Kærlighed til Bornholmerne og derfor ønsker at fritage dem for at deltage i de paagældende Udgifter, men jeg tror nu, at det alligevel er bedst, at de Udgifter, der er fælles Statsudgifter, ogsaa afholdes af samtlige Statsborgere i Landet, saa faar Bornholmerne nok deres Part paa en eller anden Maade.

Saa vil jeg gerne have Lov til at takke den højtærede Minister og for saa vidt ogsaa den ærede Forespørger for de anerkendende